

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Brevis Institvtio De Salvtari Poenitentia Peccatoris

Viexmont, Claude de

Coloniae Agr., 1725

VD18 1361598X

Cap. IV. Quòd Deo non places eleemosyna de rapinis, à raptore exhibita.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50113](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50113)

QVOD DEO NON PLACET
ELEMOSYNA, DE RAPINIS
A RAPTORE EX-
HIBITA.

CAP. IV.

AT forsan dixeris, Fateor quidem, quòd iniuste aliena detineo, tamen de iis multas elemosynas facio: detentis in carcere mitto, nudos vestio, & peregrinos suscipio. R. Nil proficis, frater charissime, si alterum inde reficis, unde alteri iniuriam facis: dare te putas, & nihil tuum das. Tolle-re noli, & dedisti. An in hoc te iustificari existimas, si de substantia pauperum exiguam elemosynam facias: & de eo, quod à pluri-bus abstuleris, vni quidquam minimum largia-ris? Cibatur vnus, unde plures esuriunt: & de multorum spoliis vix pauci teguntur. Ille cui dedisti, gaudet, ille cui abstulisti, luget: ille pro te orat, hic verò à Domino contra te vin-dictam clamat: vtrum istorum exauditurus est Dominus? Timendum tibi est, ne maledicen-tem exaudiat: sicut ipsemet testatur Dominus. Iudex (inquit) quidam erat in quadam ciuita-te, qui Dominum non timebat, & homines non verebatur. Vidua autem quædam erat in ciuitate illa, & veniebat ad eum dicens, vin-dica me de aduersario meo, & nolebat per multum tempus: post hoc autem dixit intra se, Et si Deum non timeo, nec hominem ve-reor, tamen quia molesta est mihi hæc vidua, vindicabo illam. Et subiungit Dominus: Au-dite,

Ambrosius.
Hoc est oc-cidere ho-minem, vi-tæ suæ ei subsidia de-negare, ca-ue, ne inter oculos tuos inclu-das salutem inopum, & tanquam in tumulis se-pelias vitam pauperum. Idem in of-ficiis.
Beatus pla-ne, de cu-ius domo nunquam vacuo sinu pauper exi-uit.

Elemosyna de rapto nil iuuat.
Impreca-tiones pau-perum spo-liatorum.

Lucæ 18.

dite, quid rex iniquitatis iudicat, Deus autem non faciet vindictam electorum suorum, clamantium ad se die ac nocte & patientiam habebit in illis? dico autem vobis, quia citò faciet vindictam illorum.

Eleemofynam de rapto Dominus respuit.

Isaia 61.

Eccles. 34.

Vides, quòd talem Deus non quærit eleemosynam, nec vult vni de alterius crudelitate præstari pietatem; nec vult aliquid violentè auferri alicui, quod misericorditer exhibeat alteri: eleemosyna illa à Deo non suscipitur, quæ ex illicitis & iniustitia congeritur, sed ea tantùm quæ de rebus à iusto possessore datis, aut iustè acquisitis impenditur. Hinc est, quod sacrificia de rapina & scelere oblata per Prophetam Dominus reprobat, dicens: Ego Dominus diligens iudicium, & odio habens rapinam in holocaustum. Quod & per Salomonem insinuat, dicens: Qui offert sacrificium de substantia pauperum, quasi qui victimat filium in conspectu patris sui. Hoc sacrificium quanta ira Deus videat, ostenditur: quod dolori patris super morte filii comparatur: quid autem esse potest intolerabilius, quàm ante oculos patris occisus filius? Tu verò qui violentè exquiris, quod misericorditer Deo largiaris: quanta Deo tribuis, pensas, & quanta rapis, considerare dissimulas: & quasi mercedem tuam numeras, culpam verò tuam perpendere recusas. Tua, imò aliena das Deo, te verò diabolo. Vanalem Dei iustitiam æstimas, si dum pro rapina tua Deo nummos tribuis, te impune rapere posse arbitraris, imò & Deum peccati tui facere conaris socium, vt cum liben-

libenter acceperit oblatam sibi eleemosynam ex peccato, ipse consentiat in peccato tuo. Aliud esse scias pro peccatis misericordiam facere, aliud pro facienda misericordia peccare: si misericordia nuncupari potest, quæ per interiectam nequitiam rapinæ, bona confundit misericordiæ.

His amplius quanquam aliena non rapuis-
ses, tibi ne licere putares ea inutiliter seruare, quæ multis possent prodesse: quorum à celesti patre familias non Dominus, sed dispensator es constitutus? dum necessaria indigentibus ministras, sua illis reddis, non tua largiris: iustitiæ debitum potiùs soluis, quàm misericordiæ opus exequaris. Alioqui tot penè quotidie perimeres, quot morientum pauperum subsidia retineres. Tu verò dum Domino Deo tuo tibi omnia danti aliquid minimum in suis pauperibus reddis, proximo à te oppresso de sua iniuria abunde satisfactum arbitraris? Non sunt alicui inferenda mala iniustitiæ, vt aliis exhibeas opera misericordiæ. Quanquam pauperibus multa erogaueris, tamen furti priùs absolutus non eris, quam proximo tuo suum reddideris.

Quòd si verus Dominus aut mortuus est, aut ignotus: eiusque hæredes ignorantur, & adhibita diligentia non inueniuntur: tunc temporis sua ei restituere debes in bonis spiritualibus, quando id facere nequis in temporalibus: & in eius nomine, Christo (cuius est terra & plenitudo eius) in suis pauperibus id debes erogare: quibus quicquid feceris, Deus acceptat quasi

Eleemosyna de iultè possessis eroganda.

Hieronymi in epist. Pars sacri legii est rem pauperum dare non pauperibus; laudent re esurientium viscera, non ructantium opulenta conuiuia.

Restitutio- nis faciendæ modus.

Psalm. 23

Inuenti re-
stitutio,

Augustin.

quasi ei feceris. Sed ne rem quidem inuen-
tam, retinere debes tanquam tuam: duntaxat
si probabiliter credis, quòd Dominus eius eam
non habeat pro derelicta, id est, si testalis sit, vt
vel per se, vel per alios, eam Dominus eius digne-
tur quærere. Augustinus, Quod inuenisti, &
non reddidisti, rapuisti: qui alienum negat, si
posset, & tolleret: Deus cor interrogat, non
manum.

Itaque, frater charissime, ne posthac te in
hoc iustificari existimes, si ex rapinis tuis quic-
quam pauperibus eroges? si vni violenter au-
feras, quod alteri misericorditer exhibeas. Ho-
stia impiorum sunt abominabiles, quæ offe-
runtur ex scelere: illam eleemosynam Deus
comprobat, quam quis de bonis suis iustè ac-
quisitis erogat.

SECUNDÆ PARTIS CONCLUSIO.

Furtum
peccatum
est pericu-
losissimum.

Alienum est
restituen-
dum.

OB hæc & multa alia, quæ in hanc senti-
entiam dici poterant, planè vides, fra-
ter charissime, inter omnia peccata
nullum esse periculosius, quam alienum reti-
nere: quòd de aliis peccatis citò quis pœni-
tere possit, sicut de homicidio cessante ira, de
fornicatione cessante carnis concupiscentia, &
sic de aliis: in hoc verò peccato non sic. Non
enim sufficit conteri, & Sacerdoti confiteri, sed
vt dimittatur peccatum, oportet restitui abla-
tum, quod difficulter fit, & non sine magna
animi molestia. Sed quia Deum diligere de-
bes